

РЕШЕНИЕ

№ 30700

гр. София, 03.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
публично заседание на 15.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ана Методиева

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **443** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на Министерството на образованието и науката (МОН) срещу Решение № РД-02-14-1339/05.08.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г. (УО на ОПРР), с което при приключване на проверката на искане за окончателно плащане № 4 по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0017-C08 е отказана верификация и плащане на разходи в общ размер 511 249,45 лв. С уточнение, прието с определение от 30.01.2026 г., оспорването е ограничено до разпоредителните части по т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5 за общо 510 791,28 лв. Частта по т. 4, с която е отказана верификация на 458,17 лв. за възнаграждения и осигурителни вноски на одитори, не е оспорена и е извън предмета на делото.

МОН поддържа, че актът в оспорените части е издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон и неговата цел. По отношение на отказаните разходи за строително-монтажни работи сочи, че констатациите на УО се основават на извадкови измервания, без да е изследвана цялата строителна документация и без на централната администрация на бенефициера да е дадена възможност да възрази по всяка от установените разлики. Според жалбоподателя директорите на училищата, подписали протоколите при проверките, не са технически специалисти. Позовава се и на заключението на съдебно-техническата експертиза, според което при огледите през април 2026 г. всички спорни работи са били изпълнени.

Жалбоподателят възражава и срещу отказа да бъдат верифицирани части от авансовите плащания по двата договора за инженеринг. Твърди, че нито ЗУСЕФСУ, нито Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г., административният договор или одобреният бюджет изискват всяко отделно авансово, междинно или окончателно плащане да възпроизвежда съотношението между безвъзмездната финансова помощ и собствения принос. Според него съотношението е относимо към размера на плащането от УО, а не към допустимостта на разходите, чието общо отчитане включва и разходите, покривани със собствено финансиране.

За четирите доставки МОН сочи, че оборудването е действително доставено, прието и се използва в Професионалната гимназия по техника и мениджмънт „Х. Б.“ – [населено място]. Плащането преди датите на първоначално представените приемо-предавателни протоколи според жалбоподателя е отклонение от уговорения падеж, но не установява липса на доставка и не осъществява основанието по чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ. Поддържа, че отказът за разходите за организация и управление е произведен и размерът им следва да се преизчисли при отпадане на който и да е от отказите за преки разходи.

Иска отмяна на решението в оспорените части, връщане на преписката за ново произнасяне и присъждане на разноските по представения списък.

Ответникът – ръководителят на УО на ОПРР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Поддържа, че актът е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма и след като на бенефициера многократно е предоставяна възможност да коригира отчетния пакет и да представи допълнителни документи. За строително-монтажните работи се позовава на подробните протоколи от 12.03.2024 г. и 11.04.2024 г., подписани без възражения от присъствалите представители на обектите, както и на невъзможността извършените през 2026 г. огледи да установят състоянието през 2024 г.

Според ответника одобреният бюджет определя както максималния размер на помощта, така и източника на финансиране, поради което частите от авансовите плащания, съответстващи на собствения принос, не могат да бъдат възстановени като безвъзмездна финансова помощ. За доставките сочи, че плащанията са извършени преди предаването на оборудването, в нарушение на чл. 4 от договорите, а представените на по-късен етап протоколи с дати през декември 2023 г. са недостоверни.

Иска отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 17 състав, като обсъди доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, доводите и възраженията на страните и извърши дължимата по чл. 168, ал. 1 АПК проверка на всички основания по чл. 146 АПК, приема за установено следното:

На 25.01.2017 г. между Министерството на регионалното развитие и благоустройството, чрез УО на ОПРР, и МОН е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ за проект „Обновяване и модернизация на регионалната образователна инфраструктура чрез подобряване на материално-техническата база на 8 държавни професионални гимназии в системата на МОН в областите Б., К., П. и С.-област“. Договорът е изменен, като приложимата към окончателното отчитане версия е с идентификатор BG16RFOP001-3.002-0017-C08. В договора и одобрения бюджет са определени дейностите, максималният размер на безвъзмездната финансова помощ и собственият принос на бенефициера. Съгласно чл. 7 разходите, описани като собствен принос, не се заявяват за възстановяване от УО, а се включват при отчитането на проекта.

На 14.03.2023 г. МОН е сключило с „ФЕНИКС ИК“ ЕООД договор № BG16RFOP001-3.002-0017-C02-S-14 за инженеринг на обекта на Професионалната гимназия по икономика и туризъм „Проф.

д-р А. З.“ – [населено място]. Стойността на строително-монтажните работи е 822 983,47 лв. без ДДС, от които 656 328,95 лв. са финансирани с безвъзмездна финансова помощ, а 166 654,52 лв. – със собствен принос. Уговореният аванс от 25 на сто е 205 745,87 лв. без ДДС. Той е отчетен с фактура № [ЕГН]/05.09.2023 г. Частта от аванса, съответстваща на собствения принос по одобрения бюджет, е 41 663,63 лв. без ДДС, или 49 996,36 лв. с ДДС. За изпълнените работи са съставени протоколи образец 19 от 17.10.2023 г. и 12.12.2023 г.

На 18.05.2023 г. МОН е сключило с „БИЛД ИНЖЕНЕРИНГ 77“ ЕООД договор № BG16RFOP001-3.002-0017-C02-S-15 за инженеринг на обекта на Професионалната гимназия по техника и мениджмънт „Х. Б.“ – [населено място]. Стойността на строително-монтажните работи е 1 544 774,78 лв. без ДДС, от които 736 162,39 лв. са финансирани с безвъзмездна финансова помощ, а 808 612,39 лв. – със собствен принос. Авансът от 25 на сто е 386 193,70 лв. без ДДС и е отчетен с фактура № [ЕГН]/11.10.2023 г. Частта, съответстваща на собствения принос, е 202 153,10 лв. без ДДС, или 242 583,72 лв. с ДДС. На 24.11.2023 г. е съставен протокол образец 19 за изпълнените работи.

На 15.12.2023 г. МОН е сключило четири договора за доставка на оборудване за гимназията в [населено място]. Договор № D-17 с „БЕСТЕХ България“ ЕООД е за преносими компютри и принадлежности на стойност 14 856 лв. с ДДС; договор № D-18 с „А1 България“ ЕАД – за четири интерактивни дисплея на стойност 29 664 лв. с ДДС; договор № D-19 с „НТТ-3“ ЕООД – за климатична отоплителна система на стойност 12 948 лв. с ДДС; договор № D-21 със „СПЕКТЪР 01“ ЕООД – за камери, видеорекордер и хранящи устройства на стойност 3 807,96 лв. с ДДС. В чл. 4 от всеки договор е уговорено цената да се плати в срок до три работни дни след доставката и подписването на приемо-предавателен протокол.

Плащанията по първите три договора са наредени или одобрени на 21.12.2023 г., съответно фактурата по договор № D-17 е издадена на 22.12.2023 г. Плащането и фактурата по договор № D-21 са от 28.12.2023 г. Първоначално представените приемо-предавателни протоколи са съставени след плащанията: на 02.01.2024 г. по договор № D-18, на 03.01.2024 г. по договор № D-17, на 05.01.2024 г. по договор № D-21 и на 10.01.2024 г. по договор № D-19. Общата стойност на доставеното оборудване е 61 275,96 лв. с ДДС.

На 15.01.2024 г., след датите на тези протоколи, МОН е подало искане за окончателно плащане № 4, придружено от окончателен технически и финансов отчет. В периода от 01.02.2024 г. до 30.04.2024 г. УО е извършил проверки на място на обектите, включени в искането, въз основа на заповеди № РД-02-36-107/19.01.2024 г., № РД-02-36-184/02.02.2024 г., № РД-02-14-407/03.04.2024 г. и № РД-02-14-460/09.04.2024 г.

При проверката на обекта в [населено място] е извършено съпоставяне между актуваните и измерените на място количества. Резултатите са отразени в протокол за измерване – приложение 10.5-5 от 12.03.2024 г., подписан от експертите на УО и от директора на училището Б. Т., без възражения. За конкретно посочени дейности по части „Архитектура“, „Електрическа“, „Структурно окабеляване“ и „Пожароизвестяване“, сред които боядисване, полагане на ламиниран паркет и окачени тавани, монтаж на ключове, контакти и елементи на инсталациите, са отразени по-малки от актуваните или нулеви изпълнени количества. Стойността на разликите е 115 522,65 лв. без ДДС, или 138 627,18 лв. с ДДС.

На 11.04.2024 г. е извършено измерване и на обекта в [населено място]. Протоколът – приложение 10.5-5, е подписан без възражения от експертите на УО, директора на училището И. Н. и техническия ръководител Г. К.. Установени са разлики за водосточни казанчета, паник бутони, адаптори, звукова и светлинна сигнализация и довършителни работи в кабинет по електроника с хранилище № 132 и № 133. Стойността им е 11 750,78 лв. без ДДС, или 14 100,94 лв. с ДДС.

Успоредно с проверките на място УО е извършил документална проверка на отчетния пакет. С писмо в ИСУН № BG16RFOP001-3.002-0017-C07-M225/04.04.2024 г. е изискал корекция на заявените части от авансовите плащания, съответстващи на собствения принос, както и възлагателните писма и обяснения за плащанията по договорите за доставка, извършени преди приемането на оборудването. С коригиран пакет № M238/25.04.2024 г. МОН е запазило спорните авансови разходи и е представило документите за доставките. В обясненията на главния счетоводител М. С. е посочено, че плащанията са наредени преди края на бюджетната година поради кратките срокове и технологичното време за разплащане.

С писмо № M246/12.06.2024 г. УО отново е изискал корекции и допълнителни доказателства. На 30.06.2024 г. МОН е представило коригиран отчетен пакет № M250, в който отново е включило спорните разходи. Тогава са представени и други приемо-предавателни протоколи по договори № D-19 и № D-21, датирани съответно на 21.12.2023 г. и 28.12.2023 г. Те не са придружени с убедително обяснение защо не са били представени първоначално, а протоколът по договор № D-21 съдържа погрешно позоваване на договор № D-19. Последвали са писмо на УО № M253/04.07.2024 г. и отговори на МОН № M257/11.07.2024 г., № M260/22.07.2024 г. и № M261/23.07.2024 г.

На 05.08.2024 г. ръководителят на УО е издал Решение № РД-02-14-1339. Органът е приел, че измерените през март и април 2024 г. разлики установяват актувани, но неизпълнени строително-монтажни работи, и на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ, във връзка с чл. 84 и чл. 82, ал. 1, т. 5 от Общите условия, е отказал верификация и плащане на общо 152 728,12 лв. За авансовите плащания е приел, че заявените части, съответстващи на собствения принос, не попадат в одобрения източник на финансиране, и на основание чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ, чл. 84 и чл. 82, ал. 1, т. 1 от Общите условия и чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. е отказал верификация и плащане на 292 580,08 лв.

Органът е възприел първоначално представените приемо-предавателни протоколи и е приел, че оборудването е доставено между 02.01.2024 г. и 10.01.2024 г., но плащанията през декември 2023 г. са извършени преди падежа по чл. 4 от договорите. Поради това, на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ, във връзка с чл. 22, ал. 1 от административния договор и чл. 84 и чл. 82, ал. 1, т. 3 от Общите условия, е отказал верификация и плащане на 61 275,96 лв. След намаляването на преките допустими разходи е определил максимален размер на разходите за организация и управление от 96 096,72 лв. и е отказал 4 207,12 лв. над него. Отказът от 458,17 лв. за одитори не е предмет на спора.

В хода на съдебното производство е допусната съдебно-техническа експертиза, която да провери по наличните доказателства и строителната документация правилно ли са определени разликите между актуваните и действително изпълнените работи. Искането за нов оглед на място е оставено без уважение, защото такъв оглед би установил състояние, настъпило след издаването на акта. Вещото лице инж. Н. Г. Н. е извършило огледи на 16.04.2026 г. и 20.04.2026 г., както и проверка на строителни книжа, намиращи се в училищата, част от които не са представени по делото. Установило е, че към огледите всички спорни работи са налице. В съдебното заседание на 15.06.2026 г. вещото лице пояснява, че не може да определи кога са изпълнени отделните работи, че протоколите на УО е възможно да са отразявали вярно състоянието към датите на проверките и че част от актовете образец 12, на които се е позовало, са съставени след констатациите на УО.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресата на акта, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу подлежащи на съдебен контрол разпоредителни части на индивидуален административен акт. Разгледана по същество, е основателна за отказите по т. 2, т. 3 и т. 5 и неоснователна за отказа

по т. 1.

Приложим е ЗУСЕФСУ в редакцията преди изменението, обнародвано в ДВ, бр. 51 от 2022 г. Съгласно § 70 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение до приключването на програмите за програмен период 2014–2020 г. изменените с него разпоредби запазват действието си относно управлението, изпълнението и контрола на тези програми. Процесният проект е финансиран по ОПРР 2014–2020 г., поради което материалната законосъобразност на отказа се преценява по тази редакция.

Оспореният акт е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 28, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на Министерството на регионалното развитие и благоустройството Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“ изпълнява функциите на Управляващ орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г., а по силата на чл. 5, ал. 1, т. 10 министърът организира и контролира дейността му. Съгласно чл. 9, ал. 5 ЗУСЕФСУ ръководител на Управляващия орган е ръководителят на администрацията, в чиято структура се намира органът, или определено от него лице, като правомощията му могат да се упражняват и от овластено лице. Със Заповед № РД-02-14-525/23.04.2024 г., издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството на основание чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, чл. 5, ал. 4 и чл. 5, ал. 1, т. 10 от Устройствения правилник на МРРБ и чл. 9, ал. 5 ЗУСЕФСУ, заместник-министър Юра Й.-В. е определена за ръководител на Управляващия орган, включително на ОПРР 2014–2020 г. С т. 1 от заповедта ѝ е възложено да ръководи и организира дейността му, а с т. 3 – да издава заповеди и изменения на заповеди за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, както и всички индивидуални административни актове по смисъла на ЗУСЕФСУ. С т. 7 тя е овластена да провежда процедурите по закона и подзаконовите актове и да издава свързаните с тях актове. Заповедта обхваща изрично ОПРР 2014–2020 г. и не съдържа ограничение относно актовете по верификация на разходите.

Процесното решение е индивидуален административен акт по чл. 60, ал. 1 и чл. 62 ЗУСЕФСУ, издаден при проверката на искане за окончателно плащане по ОПРР 2014–2020 г., поради което попада в предметния обхват на възложените със заповедта функции. То е издадено от Юра Й.-В. в качеството ѝ на ръководител на УО на ОПРР и е подписано от нея с валиден квалифициран електронен подпис. Материалната и функционалната компетентност са доказани и не е налице порок по чл. 146, т. 1 АПК. Решението е в писмена електронна форма и съдържа фактическите и правните основания за всяка отказана група разходи, поради което не е налице и нарушение по чл. 146, т. 2 АПК.

В производството по верификация УО е извършил документални проверки и проверки на място, изискал е корекции, обяснения и допълнителни документи, а МОН е представило няколко коригирани отчетни пакета и становища. Протоколите от измерванията са съставени в присъствието на представители на съответните обекти, които са получили непосредствена възможност да отразят възражения, но са ги подписали без такива. Проверките са част от процедурата по окончателното искане на самия бенефициер, а законът и договорът не предвиждат отделно съобщаване на проект на решение за отказ. МОН е било уведомено чрез ИСУН за изискваните корекции по другите две групи разходи и е изразило становище. Поради това не се установява ограничаване на правото му на участие, което да е повлияло върху съдържанието на акта. Не е налице отменително основание по чл. 146, т. 3 АПК.

Верификацията е проверка за допустимостта на отчетените разходи. Общите условия за допустимост се съдържат в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕФСУ. Съгласно чл. 62, ал. 1 ЗУСЕФСУ междинните и окончателните плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване

допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта, а съгласно ал. 3 от същата разпоредба УО извършва верифицирането въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо. При оспорване на отказа органът носи доказателствената тежест по чл. 170, ал. 1 АПК да установи посочените от него фактически основания и да ги отнесе към избраната правна норма.

По т. 1 от оспорения акт:

Отказът за 152 728,12 лв. е основан на чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ, съгласно който допустими са разходите за действително доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд. Подробните протоколи от 12.03.2024 г. и 11.04.2024 г. съдържат съпоставка по вид, количество и стойност между актуваното и измереното на място. Те са съставени при изпълнение на контролните правомощия на УО и са подписани без възражения от присъстващите представители на обектите, а в [населено място] – и от техническия ръководител. Сборът на установените разлики с ДДС съпада точно с отказаната сума.

Подписите на директорите не заместват техническото измерване и не създават необорима презумпция за верността на протоколите. Доказателственото им значение е, че проверките и измерванията са извършени на място в присъствието на представители на обектите и не са противопоставени конкретни насрещни констатации. За обекта в [населено място] присъствал и техническият ръководител. В съвкупност с подробното описание на разликите и липсата на съставени към същия момент насрещни измервания тези обстоятелства установяват фактическото основание на отказа.

Заклучението на съдебно-техническата експертиза не опровергава това основание. Установеното при огледите през април 2026 г. е относимо доказателство и подлежи на обсъждане, но доказва единствено състоянието на обектите две години след проверките. Вещото лице не може да посочи кога са изпълнени спорните работи и изрично допуска протоколите на УО да са били верни към момента на съставянето им. Част от проверените от него актове образец 12 са с дати след констатациите на УО. Следователно експертизата установява наличието на работите към април 2026 г., но не опровергава констатациите на УО за състоянието им към март и април 2024 г. и не доказва, че към този релевантен момент разходите са били за действително изпълнени работи.

Не е налице и несъразмерност. Органът е отказал верификация само на стойността на конкретно измерените разлики. Последващото изпълнение не преобразува със задна дата недоказания по процесното окончателно искане разход в допустим. Отказът за 152 728,12 лв. съответства на чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

По т. 2 от оспорения акт:

Отказът за 292 580,08 лв. е обоснован с това, че части от авансовите плащания съответстват на собствения принос по одобрения бюджет и поради това не попадат в допустим източник на финансиране. Този извод смесва два последователни, но различни етапа – установяването на допустимостта на разходите и определянето на сумата, която УО следва да плати като безвъзмездна финансова помощ.

Чл. 57, ал. 1, т. 2 ЗУСЕФСУ изисква разходите да попадат в категории, включени в акта по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект. Процесните суми са части от авансови плащания по одобрени договори за инженеринг и са свързани с включени в проекта строително-монтажни работи. Органът не е приел, че дейностите или категорията разход са извън одобрения проект. Обстоятелството, че част от стойността им се покрива със собствен принос, не прави самите разходи недопустими. То определя частта, която не може да бъде възстановена от Европейския фонд за регионално развитие и следва да остане за сметка на бенефициера.

Чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. урежда плащането на финансовата подкрепа от УО при спазване на съотношението по източници, определено в акта по чл. 2, ал. 1. От това правило не следва, че всяка фактура или авансово плащане към изпълнител трябва самостоятелно да възпроизвежда съотношението или че частта на собствения принос не подлежи на верификация. Верификацията предхожда плащането и обхваща както разходите за сметка на безвъзмездната финансова помощ, така и разходите, които се покриват със собствено финансиране на бенефициера. Едва след установяването на допустимия общ размер плащането се ограничава от максималния размер на помощта и от съотношението между източниците.

В този смисъл Решение № 4472/30.04.2025 г. по адм. дело № 1093/2025 г. на Върховния административен съд, VII отделение.

Предходен неоспорен акт по друго искане или проект не обвързва съда и не може да замести липсващата материалноправна предпоставка. Поради това посочените от органа основания не оправдават отказа за верификация на 292 580,08 лв. Решението в тази част следва да бъде отменено, а преписката – върната за ново произнасяне, при което първо да бъде определен допустимият размер на разходите, а след това – дължимото плащане при спазване на одобрения размер на безвъзмездната финансова помощ, собствения принос и съотношението по източници.

По т. 3 от оспорения акт:

Отказът за 61 275,96 лв. е подведен под чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ – изискването разходите да са за действително доставени продукти. Фактическото основание на органа обаче не е липса на доставки. УО изрично е възприел първоначалните приемо-предавателни протоколи и е приел, че всички продукти са доставени между 02.01.2024 г. и 10.01.2024 г., преди подаването на окончателното искане на 15.01.2024 г. Отказът е основан на това, че плащанията през декември 2023 г. са предхождали доставките и уговорения в чл. 4 от договорите падеж.

Съдът не кредитира представените по-късно протоколи по договори № D-19 и № D-21 като доказателство за доставки още през декември 2023 г. Последващата им поява, несъответствието с първоначално представените документи и погрешното позоваване на договор № D-19 в протокола по договор № D-21 не позволяват да бъдат възприети като достоверни. Това не променя установеното с първоначалните протоколи и признато от органа обстоятелство, че доставките са реално извършени в началото на януари 2024 г.

Плащането преди уговорения падеж не е равнозначно на липса на правно основание и не заличава последващото реално изпълнение. Договорите са били валидно сключени, определяли са предмета и цената и са породили задължение за плащане срещу доставка. Уговорката цената да се плати до три работни дни след приемането урежда изискуемостта на задължението, но не е условие за възникването му. Съгласно чл. 70, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите изпълненото преди срока поначало не подлежи на връщане само поради предсрочността.

Следователно нарушената последователност „доставка – плащане“ може да има значение за договорното изпълнение или за друга предвидена в приложимите правила последица, но не осъществява посочения в акта състав на чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ. Органът не е приел, че продуктите липсват, че не са относими към проекта или че е платена цена над договорената. Не е посочил и друго конкретно правило за допустимост, което превръща целия реално доставен разход в недопустим единствено поради ранното плащане. Съдът не може да замени фактическото и правното основание на акта с друго, включително с непосочен срок за допустимост на доставките.

В акта не е установено предсрочното плащане да е довело до недължимо по размер плащане или до липса на проектния резултат. Отказът за 61 275,96 лв. е постановен в противоречие с приложената материалноправна норма и следва да бъде отменен, а преписката – върната за ново

произнасяне.

По т. 5 от оспорения акт:

Отказът за 4 207,12 лв. за организация и управление няма самостоятелно фактическо основание. Той е резултат от намаляването на преките допустими разходи, спрямо които е приложен лимитът от 2 на сто. Отмяната на отказите за 292 580,08 лв. и 61 275,96 лв. променя основата за определяне на максимално допустимия размер. Съдът не може да извърши за първи път дължимата верификация и преизчисляване вместо УО, поради което решението следва да бъде отменено и в тази част и преписката да бъде върната за ново произнасяне.

Изводите по отделните разходи обуславят и преценката по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК. Отказът за действително неустановените към релевантния момент строително-монтажни работи съответства на материалния закон, принципите на добро финансово управление и целта да не се възстановяват недоказани разходи. Отказите за авансовите плащания, доставките и производните разходи за управление почиват на неправилно отъждествяване на допустимостта с източника на плащане и на предсрочното плащане с липса на доставка. В тези части актът противоречи на материалния закон и неговата цел и следва да бъде отменен.

При този изход разноските следва да бъдат присъдени съразмерно с уважената и отхвърлената част на основание чл. 143, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 АПК.

МОН е доказало разноски за държавна такса 869,20 евро, депозит за съдебно-техническата експертиза 1 300 евро и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 102,26 евро на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, или общо 2 271,46 евро. Съразмерно на уважената част в негова полза следва да бъдат присъдени 1 592,29 евро. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, определено на 102,26 евро, а съразмерно на отхвърлената част – 30,58 евро.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и предл. последно и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, III отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РД-02-14-1339/05.08.2024 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г. В ЧАСТТА по т. 2, с която е отказана верификация и плащане на разходи в размер 292 580,08 лв., В ЧАСТТА по т. 3, с която е отказана верификация и плащане на разходи в размер 61 275,96 лв., КАКТО И В ЧАСТТА по т. 5, с която е отказана верификация и плащане на разходи в размер 4 207,12 лв.

ИЗПРАЩА преписката на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г. за ново произнасяне в отменените части съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Министерството на образованието и науката срещу Решение № РД-02-14-1339/05.08.2024 г. в останалата оспорена част – по т. 1, с която е отказана верификация и плащане на разходи в размер 152 728,12 лв.

ОСЪЖДА Министерството на регионалното развитие и благоустройството, [населено място], [улица], да заплати на Министерството на образованието и науката, [населено място], [улица], разноски по делото в размер 1 592,29 евро (хиляда петстотин деветдесет и две евро и двадесет и девет евроцента).

ОСЪЖДА Министерството на образованието и науката, [населено място], [улица], да заплати на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, [населено място], [улица],

разноски по делото в размер 30,58 евро (тридесет евро и петдесет и осем евроцента).
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: